

Przedmiot:	Diagnostyka chorób zwierząt gospodarskich, towarzyszących i egzotycznych
Wymiar ECTS	3
Status	fakultet do wyboru
Forma zaliczenia końcowego	zaliczenie na ocenę
Wymagania wstępne	Mikrobiologia

Kierunek studiów:	weterynaria
Profil studiów	praktyczny
Kod formy studiów oraz poziomu studiów	SJ
Semestr studiów	10
Język wykładowy	polski

Prowadzący przedmiot:	
Nazwa jednostki właściwej dla koordynatora	Uniwersyteckie Centrum Medycyny Weterynaryjnej Instytut Nauk Weterynaryjnych
Koordynator przedmiotu	

Efekty uczenia się:			Odniesienie do (kod)	
Kod składnika opisu	Opis	efektu kierunkowego	dyscypliny	
WIEDZA - zna i rozumie:				
DGT_W1	zasady technik laboratoryjnych i wykorzystywania wyników badań w leczeniu poszczególnych jednostek chorobowych	B.W6	WW	
DGT_W2	interpretuje wyniki badań laboratoryjnych	B.W6	WW	
DGT_W3	świadomie i odpowiedzialnie decyduje o zastosowaniu leczenia	B.W4	WW	
UMIĘTNOŚCI - potrafi:				
DGT_U1	wykonywać badania laboratoryjne z uwzględnieniem nowoczesnych metod badawczych	A.U2	WW	
DGT_U2	dobierać właściwe leczenie na podstawie uzyskanych wyników badań	B.U13	WW	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE OGÓLNE - jest gotów do: O.K1				

Treści kształcenia:		
Wykłady		24 godz.
Tematyka zajęć	Zasady współpracy lekarza weterynarii z właścicielem zwierząt w ramach wywiadu. Współpraca lekarza weterynarii z laboratorium diagnostycznym. Pobieranie i przesyłanie próbek do badań laboratoryjnych w , kontekście badanego gatunku zwierzęcia, przygotowanie pisma przewodniego. Najczęściej wykorzystywane bakteriologiczne techniki w diagnozowaniu chorób zwierząt. Najczęściej wykorzystywane wirusologiczne techniki w diagnozowaniu chorób zwierząt. Badania serologiczne i ich zastosowanie weterynarii. Praktyczne zastosowanie technik molekularnych, (PCR, sekwencjonowanie, mikromacierze, hybrydyzacja in situ, etc.) w diagnostyce laboratoryjnej, techniki ELISA. Cele i zasady przeprowadzania badań profilu serologicznego stada; zasady interpretacji wyników. Cele i zasady wykonywania badań monitoringowych. Wykorzystanie badań toksykologicznych i hematologicznych w rozpoznawaniu chorób zwierząt. Badanie lekowrażliwości w aspekcie racjonalnego stosowania antybiotyków. Wykorzystanie badania sekcyjnego w diagnostyce chorób zwierząt. Badanie poubojowe jako ważny element oceny stanu zdrowotnego stada (SPES).	

Realizowane efekty uczenia się	DGT_W1; DGT_W2; DGT_W3;
Sposoby weryfikacji oraz zasady i kryteria oceny	Przestrzeganie regulaminu zajęć Zaliczenie końcowe pytania opisowe, (zalicza 60% poprawnych odpowiedzi)

Ćwiczenia terenowe **6 godz.**

Tematyka wizyta w Instytucie Wet. W Puławach lub ZHW w Krakowie

Realizowane efekty uczenia się DGT_U1; DGT_U2

Sposoby weryfikacji oraz zasady i kryteria oceny Przestrzeganie regulaminu zajęć.
Ocena umiejętności praktycznych studenta .
Przedstawienie w trakcie zajęć wybranego przypadku klinicznego - postępowania i leczenia u zwierzęcia w stanie nagłym.
Oddanie rzetelnie wykonanej pracy pisemnej z ustalonego wraz z koordynatorem tematu ., zaliczenie na ocenę

Seminarium **11 godz.**

Tematyka zajęć Diagnostyka kliniczna, sekcyjna i laboratoryjna najważniejszych epidemiologicznie i ekonomicznie chorób zakaźnych świń.
Diagnostyka kliniczna, sekcyjna i laboratoryjna najważniejszych epidemiologicznie i ekonomicznie chorób zakaźnych bydła.
Diagnostyka kliniczna, sekcyjna i laboratoryjna najważniejszych epidemiologicznie i ekonomicznie chorób zakaźnych koni.
Diagnostyka różnicowana chorób układu oddechowego.
Diagnostyka różnicowa chorób układu pokarmowego.
Diagnostyka laboratoryjna najważniejszych chorób świń (ASF, CSF, PRRS).

Realizowane efekty uczenia się DGT_U1; DGT_U2

Sposoby weryfikacji oraz zasady i kryteria oceny Zaliczenie pisemne ,uzyskanie 60% odpowiedzi poprawnych konieczne jest do otrzymania oceny dostatecznej
Skala ocen 60-71% - ocena dostateczna, 72-77% - dostateczny +, 78-85% – dobry,86-93% - dobry +, 94-100 % – bardzo dobry

Literatura:

Podstawowa	Pejsak Z.: Ochrona zdrowia świń. Polskie Wydawnictwo Rolnicze, Poznań, 2007. Praca zbiorowa pod redakcją Józefa Nicponia. Badania kliniczne i laboratoryjne w diagnostyce chorób zwierząt. Wydawnictwo Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu. Wydanie drugie uzupełnione, 2015. Truszczyński M.: Bakteriologia weterynaryjna, wyd. III, PWRiL, Warszawa 1989.
Uzupełniająca	Medycyna Weterynaryjna Magazyn Weterynaryjny

Struktura efektów uczenia się:

Dyscyplina	Dziedzina nauk weterynaryjnych, dyscyplina: weterynaria	3,0	ECTS
Dyscyplina			

Struktura aktywności studenta:

zajęcia realizowane z bezpośrednim udziałem prowadzącego	55	godz.	2,0	ECTS
w tym:				
wykłady	24	godz.		
ćwiczenia i seminaria	17	godz.		
konsultacje	9	godz.		
udział w badaniach	0	godz.		
obowiązkowe praktyki i staże	0	godz.		

udział w egzaminie i zaliczeniach	5	godz.		
zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość	0	godz.	0,0	ECTS
praca własna	25	godz.	1,0	ECTS